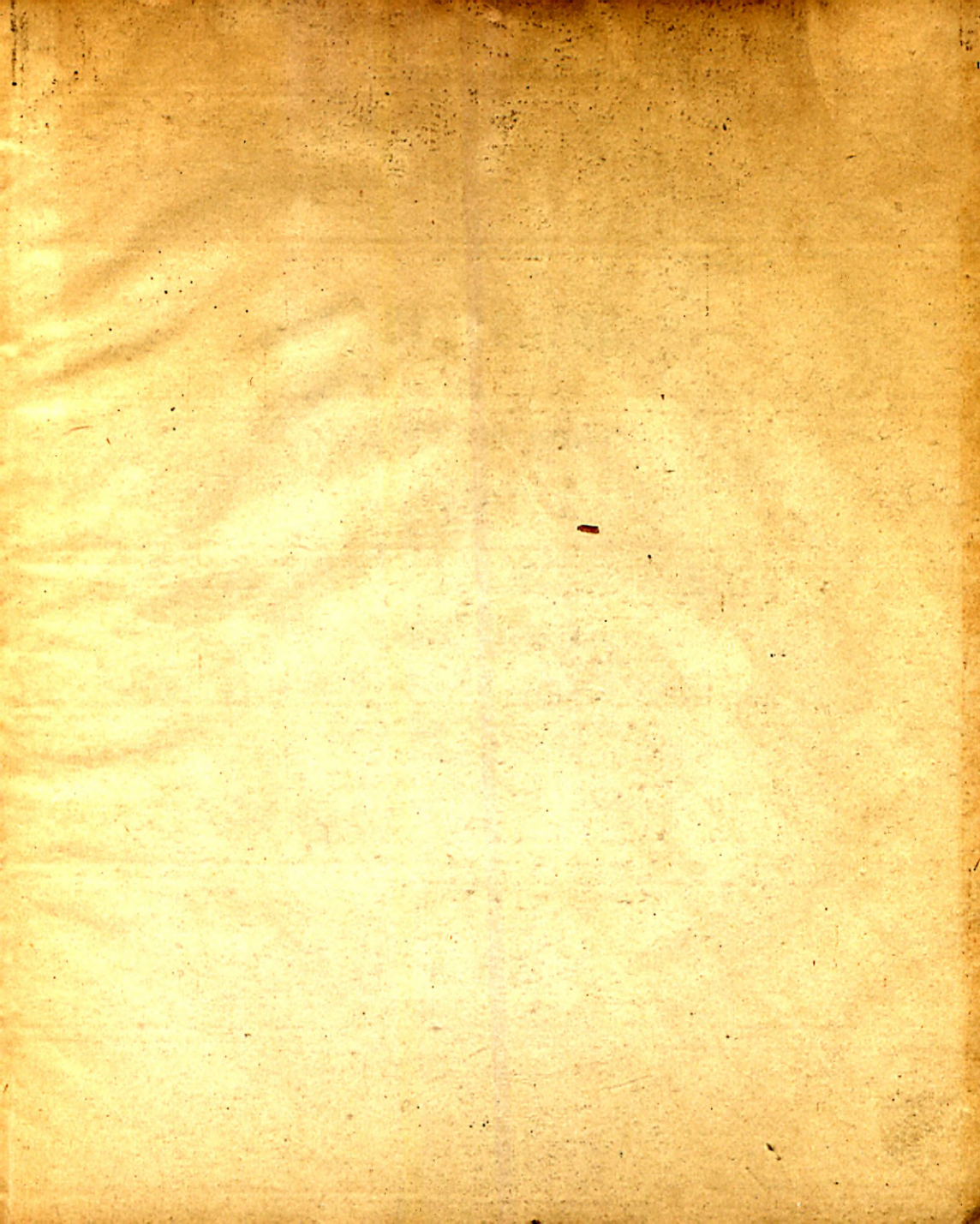
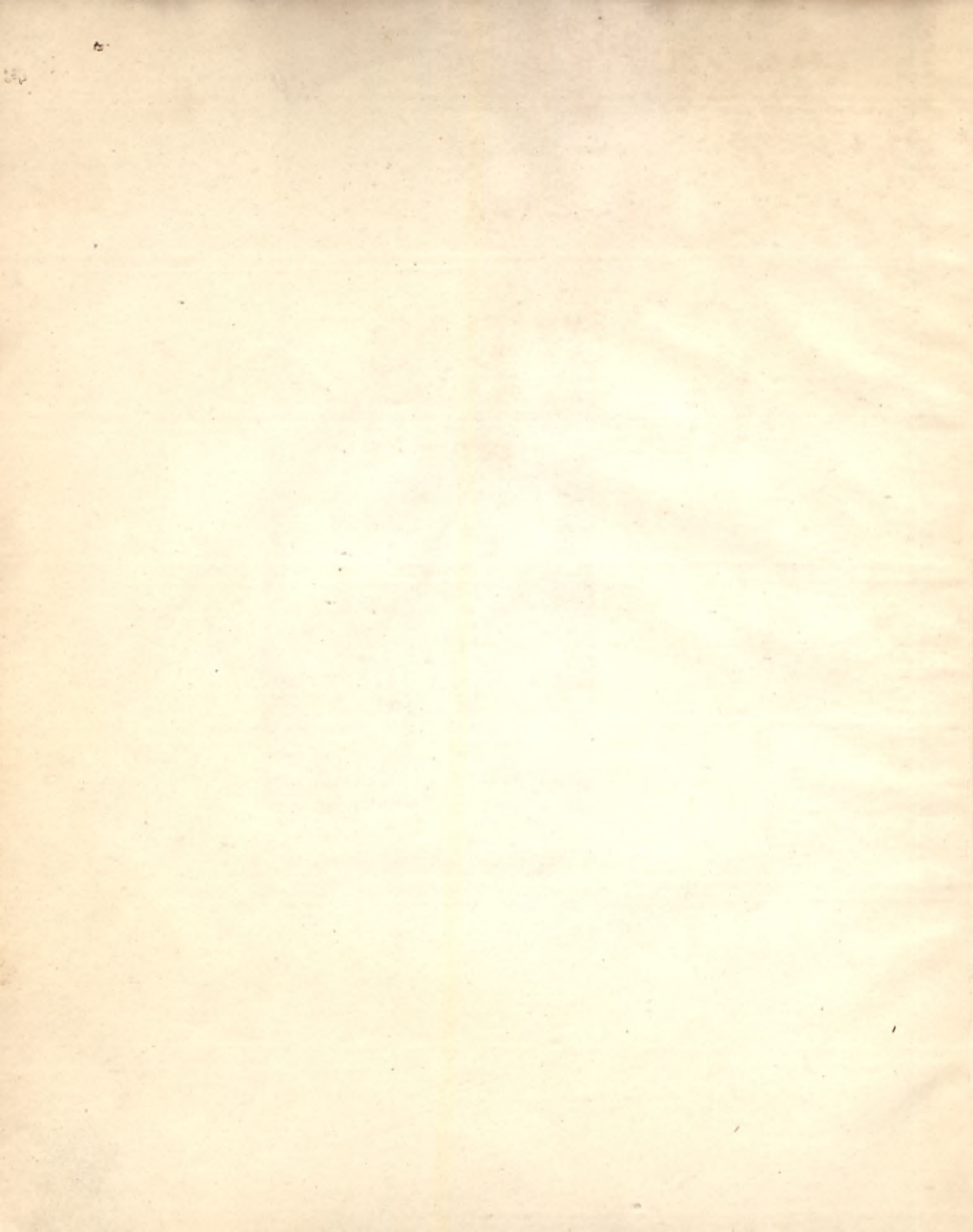




KJØBENHAVNS
RAADHUS
BIBLIOTEK

EX LIBRIS





Underretning

om den

her i Kiøbenhavn nærværende

Eræffte ARCHIMANDRIT

ATHANASII DOROSTAMI

Verinde og Forretning.



Trykt Nar 1743.

i April-Maaned.

UNIVERSITY OF CHICAGO

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO



Svad sig angaaer den her værende Grækiske Archimandrit fra Constantinopel, ved Navn *Athanasius Dorostamus*, som haver erhholdet Deres Kongelige Majestæts Allernaadigste Tilladelse, at maae lade besøge got Folk i deres Huse, om nogen Almisse og Collect til de Grækiske Fangers Randsøn, da er hans Erinde af følgende Bestaffenhed:

Udi den sidste Krig imellem Venetianerne og Tyrken, da det hele Land Morea, som fordum kaldtes Peloponnesus, blev af Tyrkerne indtaget, havde Tyrkerne bortført i Slaverie mangfoldige tusinde Christne Græker, som havde boet i bemældte Land under Venetianernes Herskab. Deriblant var ogsaa denne nærværende Archimandrit, samt hans hele Familie og Forbåndskab. En stor Deel af disse Fanger ere siden bleven randsønerede, formedelst den rige Hiely, som den Russiske Regering dertil har givet, samt og ved den Grækiske Kirkes egne Midler. Men, saasom det største Antal endnu er udi Slaveriet, og de aarlige den Grækiske Kirkes Almisser og Collecter lidet kand forslaae, havde de og deres Venner, ved jammerlige og væmødige Klager, formaaet Patriarchen i Constantinopel og de andre fornemteste Geistlige, til at søge andenstæds nogen videre Hiely til deres Befrielse. Hvorefter i Maart 1734. Patriarchen *Paisius* haver affærdiget denne *Athanasius*, sin Archimandrit, samt et Par andre Geistlige, med efterfølgende Brev: Hvilket

fet her er foreviist in Originali, og udaf det Grækske Sprog lyder
saaledes paa Dansk oversatt:

PAISIUS den Tredie, ved Guds Barmhiertighed Erke-
Biskop i Constantinopel eller Nye-Rom, og Almindelig Patriarch,
Alle og enhver udi den gandske Verden, som ærer og dyrker vor HEr-
re Jesum Christum, og bekiender ham for en sand Gud at være;
De Allerdurchleuchtigste og Stormægtigste Konger; de Durchleuch-
tigste Chur-Fyrster i det Hellige Rømerske Rige; de Durchleuch-
tige Hertuger, Fyrster, Græfver og Herrer; De Gudfrygtigste og
Ærværdigste Erke-Biskoper og Biskoper, vores i Christo Elskelige
Brodre, samt den gandske Hellige og Ærværdige Geistlighed; De
Velbaarne Befalnings-Mænd og Ofrigheds Personer; De Hoy-
vise Lærere, Forstandere og Professorer udi store og berømte Acade-
mier; Og endeligen den gandske til Christi Kirke hørende og efter
hans Navn kaldede Menighed, vores Kingheds kiære og udi HEr-
ren Hoyt-elskede Børn, være Naade og Barmhiertighed af Gud den
Allermægtigste og vor HErre Jesu Christo, men af os den Aposto-
liste Belsignelse.

Som ald Godhed og Gæmildhed imod Nødtørstige agtes
øveralt og i Almindelighed at være Gud takkelig og behagelig, saa
agtes endnu mere den Barmhiertighed imod Arme og Siuge, samt
og den Hielp og Undsetning, som skeer de Fangne, der ere faldne i
Slaverie. Vor Frelser siger: Værer Barmhiertige, ligesom
eders Fader i Himmelen er barmhiertig. Og paa en anden
Stad læser vi: Almisse frier fra Døden, og lader een ikke kom-
me ind i Mørket. Vi give Eder da hermed alle tilkiende, at, ved
Bndtagelsen af det Land Morea, som skeede for nogle Aar siden, er,
efter den Alvidende Guds skulte Domme, en stor Mængde Christne
bleven fangne udi det fordærvelige Indfald, som Tyrkerne den Tiid
gjorde, og bragte dem i deres Bold. Af dennem ere vel nogle med
ald Gliid, Tilskud og Hielp udaf vores Apostoliske Stoel bleven løs-
købt, andre ved Almisser, Borgen og Forloste udaf vore Geistlige
saabelsom Leeg-Folk komne paa frie Fod; saasom og ald muelig Om-
hyggelighed, Forsorg og Møye, end ogsaa med Giæld at gjøre og i
Borgen

Borgen at gaae, er af os i saamaader vorden anvendt. Men endnu ere der mange tilbage, som for vores Uformuenheds Skyld hæfte endnu indtil denne Time i et haardt Fangenskab, og en ubeskrivelig ond Medhandling, lidende den alleryderste Nød, og saagotsom draage deres sidste Aand:Dræt i uudsigelige Suk og Bæ-Klage, under det tyranniske Nag af Ottomanner, Araber, Scyther eller Tatarer. Deriblant findes Mænd og Qvinder, saavel som Børn, der ere ulyksaligen fødte til Verden udi denne deres Forældres Fangenskab og Elendighed.

Af saadan Aarsage have Vi, med Samtykke af vores Geistlige Raad, udsendt nogle af vore Præster og Munke, til at søge nogen Barmhiertighed og Hielp for disse Ulyksalige; Til deels ogsaa at faae den allerede giorte Giæld betalt, som endnu hæfter paa de arme Cautionister, der udaf deres ugudelige Creditorer anstrænges paa det hardeste, ja plages og marteres u-ophørligen; saa at og ingen Dag gaaer forbi, at de jo ynkfeligen og med mange Taarer anraabe os, om at bære Medlidenhed med dennem, og stræbe at befordre deres Bestielse.

Vi have og hidindtil, efter vores Pligt, herudi anvendt alld Gflid og Betyrning, og draget vedbørlig Omsorg for disse elendige Fanger, der ere i saa stor Siæls og Livs Farlighed bestødde; Vi have styrket dennem, saasom vi burde, og staaet dem bi, saa got som os ver vor Formue. Dog endeligen, nu vi intet have mere vidst at giøre og afstød komme, i Henseende at vort Folk befinder sig udi stor Nød og Forlegenhed, og beangstes med den saa got som almindelige Tyrannie og Erældoms-Paalæggelse; have vi, udaf den Omsorg, som vi hinanden ere skyldige, og af en inderlig Medlidenhed over vor Næstes Erængel, da vi alle, saa mange, som leve efter Christi Regel, ere pligtige at sørge den Ene for den Andens Redning, fundet for got og udbvendigt, hos Eders Høy-Kongelige og Høy-Fyrstlige Raader Barmhiertighed at søge, og til den Ende, med denne vores Patriarchal- og almindelig Synodal-Skrivelse, Suplique og Formaning, at affende den nærværende meget Belærbærdige og Gudfrygtige Herre, *Athanasius Dorostamus*, den almindelige Patriarchal-Stoels og Sædes Archimandrit, saa og Archimandrit over det hellige Bierg Athos og det gandske Chersoneso, vores i den Hellig Aand

Elffelige Broder og Med-Arbejder, hviffen, faabel som hans Geiftlige Medfølgere paa denne Nense, er fød i Morea, og haver selv, samt hans Forældre, Slegt og Vaarværende, været i det omtalte haarde Fangenskab, ja udstaaet megen utallig Plage og Elendighed for Eroens skyld af de umilde og uschristelige Barbarer.

Denne Mand sende vi nu fra vores Apostoliske og almindelige Stool og Sæde, efter Samtykke, Gotsfindende og Beslutning af de hos os værende Høyærværdige Metropoliter, der sidde i vores Geiftlige Raad, og ere vores i den Hellig Aand elffelige Brodre og Medarbejdere, med bemældte Bøn og Suppligve til Eders Gudelighed og Ynkfomhed, om at bekomme nogen Barmhertigheds Hielp til de elendige Fangers Befrielse. Vi forordne ham tillige udi vores Stæd, til at have Magt og Myndighed over alle vore Præster og Munke, isvorfomhelst de motte findes, med Befalning, at de beviser denne nærværende vores fuldmyndige Befalningsmand, som foreskilder vores Patriarchal-og det gandske geiftlige Synodi Person, ald Lydighed og Hørsommelighed. Saa gibe vi hannem ogsaa ald Fuldmagt udi geiftlige Sager, derudi efter forekommende Omstændigheder at beslutte og udrette, samt af bemældte sine Underhavende at annamme og indsamle de Altmisser, som af Gudelige og Christ-ælskende Mennisker motte worde givne.

Hvorfore vi ogsaa paa det indstændigste recommendere og anbefale hannem til Eders Gudelige Miskundhed og Forbarmelse, I Stormægtigste og under Guds synderlige Baretagt heerskende Konger; til Eders hore Mildhed, I Durchleuchtigste Chur-Fyrster; til Eders tierlige Medlidighed, I Durchleuchtige Prinzer, Hertinger, Græver og Herrer, bedende, at I ville beviser hannem ald Barmhertighed og Hielp med Ord og Gierninger, ansee ham med et mildt Afsiun, betee hannem Eders Naaderige Vævaagenhed, forhielppe og befodre ham ved Eders naadige Forskrifter fra eet Stæd til et andet; Paa det at der motte kunde indsamles en riig Hielp og Altmisse; nogenlunde proportioneret til den store Nød og Elendighed, hvorudi de stikke, hvilke som ved denne vores Suppligve lade anmode Eders Gudelighed, om at worde frelst og reddede fra deres haarde Trængsler, og det usidelige Slaverie, hvorunder de med yderste Fare sulker i den gudeliges Vold.

Vi forsiſtre os og ikke mindre om, at I alle, ſaaſom Gndfryg-
tige og Chriſt-Eiffende, ville overveie den ſtore Nød, ſom diſſe med
aldſlags Plage, haard Medſart og Trældom bebydede Slaver ere u-
di, ſamt den megen og beſværlige Giæld, ſom til deres Lindring og
Troſt er bleven giort, for hvilken ſaavel Geiſtlige ſom Verdslige Cau-
tionifter endnu indſtaae, og blive paa en ſærdeles haard og ubarm-
hertig Maade om deſſen Betalning manede, ja, fort at ſige, ſee ſig
udi alleryderſte Farlighed. Slikt bede vi, at I lade Eder gaae til
Hierte, og udaf det Gode, ſom Gld haver ſkaanket Eder, meddele
nogen ſomme ig og bemældte ſtore Nødterſtighed nogenledes gemas
Almiſſe. Herved bevise I Eders kiarlige og ynkeſomme Gemytter, E-
ders Omſorg, Nedebonhed, Bevaagenhed, Gunſt og naadige
Velvillighed til vores Bon og Begiering, og imod nærværende vores
Patriarchal- og Synodal-ſtrivelses Frembringere, den Belærvar-
dige Archimandrit: Ja herved opfyde I vor H. Erres I. Eſu Chriſti
Befalninger, formædeſt Eders medfodde Mildhed og Godgiorenhed.

Swor berommeligt og hoypriset vil og ikke eders Navn blive fra
Sofens Dpgang indtil dens Nedgang, at ved Eders rige Almiſſer og
Velgierninger diſſe ulykſalige Slaver med Qvinder og Born kunde
vorde udloſte af deres bittere og haarde Fangenſkab, og Cautionifter-
ne, ſom udaf hiertelig Medſidenhed har forpligtet ſig, kunde og entle-
diges fra deres Skyld, og de ſtrange Baand, ſom dennem er paa-
lagde. Herfor kunde I og vente Eder, at bekomme igien udaf Him-
melen til Belønning mange tuſindfolde Beſſigneller, og det ewige Liv.
Og vi, naar vi ere befriede fra denne os paaliggende utaalelige Giælds
Byrde, kunde da hver Dag og ideligen opløſte vore Hænder til Gld,
og med vore ydmygelige Bønner anraabe hans Barmhertighed og
Almagt om hvad ſom kunde tiene til Eders Gaſu og Velſtand; At
Gld vil bevare Eders høye Perſoner, beſkærme Eders Kongeriger,
Eders Fyrſtendømme og Lande, Eders Herſkaber og Maater, frem-
deles blomſtrende, vældige og uovervindelige; at Eders Kriger maae
vorde lykkelige, og Eders Fiender bragte under Eders Sceptere; at
hand vil ſkaanke Eder alle Eders Hierters Ynſker og Begieringer; en
hoy og velſignet Alderdom, en uophorlig Regierings-Følge for E-
ders Huſe; Abrahams, Iſaaks og Jakobs Beſſignelle og Lykſalig-
hed; og Jobs Endeligt.

Slute

Slutteligen overlevere vi Eder alle, som vore kiære og inderlig-
elste Børn, vor Herres Jesu Christi Fred og Kiærlighed, og til-
seude Eder hermed udaf inderste Hierte den Apostoliske Betsignelses
Vuske. Herrens Naade og uændelige Barmhiertighed væ-
re med Eder alle, Amen! Givet udi Nye Rom, i den hellige
Georgii Kirke, i Aaret 1734. den 1. Maji, den 12. Indiction.

Neophytus (Metropolit) til Cæsarien.

Auxentius, til Cyzicus.

Seraphim, af Nicomedia.

Athanasius, af Adrianopel.

Callinicus, af Nicæa.

Joannikius, af Proilabon.

Efterat indbemældte Archimandrit udi Aaret 1737. fra Tydskland,
(hvor hans Helbred Tid ikke tillod hannem at gaae videre)
var reyst hjem igien til Constantinopel, og hand havde afleveret den
udi Tydskland indsamlede Collect, er hand siden af nu værende Pa-
triarch, (som kaldes *Neophytus*, og er kommen i den forommældte
og siden afdøde *Paisii* Stæd,) bleven anbefalet, at fuldføre sin Com-
mission i de Kongeriger, hvor hand endnu ikke havde været, saasom
Danmark og Sverrige, og ved høystbemældte Hoffer at indfinde sig
med allerunderdanigste Begiering, om Allisser og Collecter til saa
vel de gamle, udi Morea fangne Slaver, at faae indløste, som lige-
ledes til de nye, hvilke udi sidste Krig imellem den Romerske Kaysar
og Tyrken, bleve fangne i Belgrad og andenstæds, og i Slaverie
bortførte. Denne sidste Patriarchs *Neophyti* Brev, som til saadan
Ende, tillige med det forestaaende, er ham medgivet, er noget nær
af selsamme Jndhold, men kortere, og behøves altsaa
ikke at oversættes. Samme er dateret til Constanti-
nopel i Aaret 1739. den 1. Novembris.



